

Nieuwsbrief:

►► Nieuwe CS3D-richtlijn voor grote ondernemingen

Beste lezer,

Milieu en mensenrechten zijn belangrijker dan ooit. Dit is bevestigd door de Europese Unie, die (zeer) grote ondernemingen in het middelpunt heeft geplaatst van de strijd voor duurzaamheid die al enkele jaren wordt gevoerd door EU-organen.

Op 25 juli 2024 is de *Corporate Sustainability Due Diligence Directive* (CSDD of CS3D) in werking getreden.

In deze *nieuwsbrief* bespreken we kort de inhoud van deze richtlijn en belichten we een aantal aandachtspunten voor ondernemingen en hun HR-afdelingen, die binnenkort te maken zullen krijgen met de wetswijzigingen die gericht zijn op de omzetting van deze nieuwe voorschriften.

Veel leesplezier!

INHOUDSOPGAVE

1	De nieuwe "CS3D"-richtlijn is in werking getreden.....	2
2	Toepassingsgebied	2
3	Een passend zorgvuldigheidsproces	3
4	Groepsvoorzieningen	7
5	Wat zijn de gevolgen voor de aannemers van deze grote ondernemingen?	8
6	Burgerlijke aansprakelijkheid van ondernemingen	9
7	Opgelegde sancties Error! Bookmark not defined.	10
8	Conclusie	10

1 De nieuwe "CS3D"-richtlijn is in werking getreden

De nieuwe CS3D-richtlijn moet uiterlijk 26 juli 2026 worden omgezet in nationale wetgeving.

Richtlijn 2024/1760 EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 "inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van duurzaamheid en tot wijziging van Richtlijn (EU) 2019/1937 en Verordening (EU) 2023/2859" is op 25 juli 2024 in werking getreden.

Deze richtlijn wil bedrijven bepaalde verplichtingen opleggen om de mogelijke negatieve gevolgen van hun commerciële activiteiten voor *het milieu* en *de mensenrechten* te beperken.

In die zin bestrijkt de richtlijn een beperkter toepassingsgebied dan de CSRD-richtlijn over duurzaamheidsverslaggeving, die de drie ESG-pijlers (Environment, Social, Governance) in een ruime zin bestrijkt, wat met name in sociale aangelegenheden en in de praktijk van human resources veel ruimer is dan de impact op mensenrechten. Due diligence-onderzoeken zullen daarom niet automatisch gericht zijn op alle sociale domeinen die onder de CSRD (voor meer informatie, zie onze *newsletter* van 16 januari 2023) vallen, maar op een harde kern van potentiële mensenrechtenschendingen. Anderzijds worden de geïntegreerde mensenrechten in de bijlage bij de richtlijn in brede zin gedefinieerd en omvatten ze bijvoorbeeld het stakingsrecht, de vrijheid van vakbonden, het verbod op discriminatie en het recht op gelijk loon voor gelijk werk.

Lidstaten hebben nu twee jaar de tijd om de wetten, regels en administratieve bepalingen aan te nemen die nodig zijn om aan de Europese richtlijn te voldoen. Ondernemingen beschikken vervolgens een gefaseerde overgangsperiode tot 2030 om aan de richtlijn te voldoen.

2 Toepassingsgebied

De richtlijn is vooral gericht op (zeer) grote ondernemingen.

De richtlijn is alleen van toepassing op de volgende Europese ondernemingen:

- Ondernemingen in de Europese Unie met meer dan 1.000 werknemers en een wereldwijde netto-omzet van meer dan 450 miljoen EUR;
- Moederondernemingen in de Europese Unie van een groep met meer dan 1000 werknemers en een wereldwijde netto-omzet van meer dan 450 miljoen EUR;
- Franchises in de Europese Unie met een wereldwijde netto-omzet van meer dan 80 miljoen EUR als ten minste 22,5 miljoen EUR is gegenereerd door royalty's;

Ten tweede is de richtlijn ook van toepassing op niet-Europese ondernemingen die voldoen aan de bovenstaande criteria voor netto-omzet binnen de Europese Unie.

Bovendien, als de hoofdactiviteit van een moederonderneming bestaat in het houden van aandelen in operationele dochterondernemingen en de moederonderneming niet deelneemt aan bestuurlijke, operationele of financiële beslissingen die gevolgen hebben voor de groep of een of meer van haar dochterondernemingen, d.w.z. een zuivere holding, kan de moederonderneming de bevoegde toezichthoudende autoriteit verzoeken om vrijstelling van de verplichtingen van de nieuwe richtlijn, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

Volgens informele schattingen gaat het in totaal om ongeveer 5.000 Europese ondernemingen, waaronder 200 in België.

3 Een passend zorgvuldigheidsproces

De "CS3D"-richtlijn voert een *passend zorgvuldigheidsproces in voor grote ondernemingen*, dat de zes maatregelen omvat die zijn gedefinieerd in de *Due Diligence Guide for Responsible Business Conduct van de OESO* en dat bedrijven bepaalde instrumenten biedt om negatieve gevolgen voor het milieu en de mensenrechten te identificeren en te verhelpen:

- De principes van verantwoord ondernemen opnemen in het bedrijfsbeleid en managementsystemen;
- Het identificeren en beoordelen van de reële en potentiële negatieve gevolgen van de activiteiten, producten en diensten van de onderneming;
- Negatieve gevolgen stoppen, voorkomen en beperken;
- De implementatie van de due diligence-verplichting en de resultaten ervan waarborgen;
- Communiceren hoe de onderneming omgaat met de negatieve gevolgen;
- De negatieve gevolgen van de onderneming herstellen, met eigen middelen of in samenwerking met andere belanghebbenden.

De richtlijn vertaalt deze verschillende maatregelen in een concreet passend zorgvuldigheidsproces waaraan de betrokken ondernemingen voortaan moeten voldoen.

Merk op dat *ondernemingen alle documentatie over de maatregelen die ze hebben genomen om aan hun verplichtingen inzake passende zorgvuldigheid te voldoen, ten minste vijf jaar moeten bewaren*. Deze periode wordt verlengd tot het einde van alle juridische of administratieve procedures die tijdens de eerste periode zijn ingesteld en nog niet zijn afgesloten.

3.1 De verplichting inzake passende zorgvuldigheid integreren in het beleid en de systemen voor risicobeheer van bedrijven

Het passend zorgvuldigheidproces dat door de richtlijn wordt ingesteld, vereist dat ondernemingen de verplichting inzake passende zorgvuldigheid integreren in alle relevante beleidslijnen en systemen voor risicobeheer.

Als u betrokken partij, moet u eraan denken *om deze verplichting inzake passende zorgvuldigheid met betrekking tot duurzaamheid op te nemen in uw bestaande bedrijfsbeleid en systemen voor risicobeheer*.

In deze context moeten ondernemingen ook een beleid inzake passende zorgvuldigheid invoeren dat ervoor zorgt dat deze laatste risicogebaseerd is.

Om dit beleid te ontwikkelen, is het nodig om *overleg* te organiseren *tussen de onderneming en haar werknemers, alsook haar vertegenwoordigers*. In dit stadium gaan we voorbij aan de manier waarop de richtlijn in België zal worden omgezet, maar het is waarschijnlijk dat dit een nieuwe bevoegdheid van de ondernemingsraad zal zijn. Het beleid moet bovendien ook een aantal elementen bevatten die door de richtlijn worden gedefinieerd en moet regelmatig, of minstens om de twee jaar, worden herzien en bijgewerkt.

3.2 Identificatie, beoordeling en prioritering van reële of potentiële negatieve gevolgen

Ondernemingen moeten passende maatregelen nemen om de reële en potentiële gevolgen te *identificeren en te beoordelen* (opnieuw op het gebied van milieu en mensenrechten) van hun eigen activiteiten, die van hun dochterondernemingen of die van hun zakenpartners wanneer die verbonden zijn met hun activiteitenketens.

Daartoe nemen de ondernemingen passende maatregelen zoals :

- Hun eigen activiteiten en die van hun dochterondernemingen en zakenpartners in kaart brengen om de algemene gebieden te identificeren waar de kans op negatieve gevolgen het grootst is en waar de negatieve gevolgen het meest ernstig dreigen te worden;
- Vervolgens een grondige beoordeling uitvoeren van deze activiteiten in de geïdentificeerde gebieden.

Ondernemingen prioriteren deze negatieve gevolgen op basis van hun middelen en mogelijkheden teneinde deze gevolgen te beperken, te elimineren of te verminderen, maar ook op basis van hun mate van ernst en waarschijnlijkheid.

3.3 Preventie en beperking van potentiële negatieve gevolgen

Ondernemingen moeten *potentiële negatieve gevolgen* die zijn of hadden moeten worden geïdentificeerd, zoals hierboven beschreven, voorkomen of adequaat beperken.

Hiertoe nemen ondernemingen passende maatregelen, die worden bepaald op basis van verschillende factoren, de maatregelen worden met name beïnvloed:

- door de oorsprong van de negatieve impact, die in voorkomend geval wordt veroorzaakt door de onderneming zelf, een van haar dochterondernemingen of een commerciële partner;
- door het vermogen van de onderneming om invloed uit te oefenen op een dergelijke zakenpartner.

De richtlijn voorziet daarom in een reeks passende maatregelen die de onderneming, indien nodig, moet nemen. Deze maatregelen kunnen ook vergezeld gaan van andere passende maatregelen, zoals een dialoog met de betrokken zakenpartners, of de mogelijkheid om hun capaciteiten op het gebied van begeleiding, administratieve en financiële ondersteuning, enz. te versterken.

Als het niet mogelijk is geweest om bepaalde potentiële negatieve gevolgen te voorkomen of te beperken door middel van de bovenstaande maatregelen, kunnen ondernemingen proberen contractuele garanties te krijgen van een indirecte zakenpartner en deze vergezeld laten gaan van passende controlemaatregelen.

Ten slotte moet de onderneming, in het geval van potentiële negatieve gevolgen die niet konden worden voorkomen of niet afdoende konden worden beperkt, commerciële relaties opschorten of beëindigen die problematisch zijn in termen van naleving van de passende zorgvuldigheids- en duurzaamheidsdoelstellingen die door de nieuwe richtlijn worden bepleit - tenzij het aan de toezichthoudende autoriteit kan rechtvaardigen waarom een dergelijke actie ernstigere gevolgen zou hebben dan die welke niet konden worden voorkomen.

3.4 Beëindiging en beperking van reële negatieve gevolgen

De betrokken ondernemingen moeten een einde maken aan de *reële negatieve gevolgen* die zijn geïdentificeerd in overeenstemming met de passende zorgvuldigheid-procedure.

Nogmaals, ondernemingen moeten passende maatregelen nemen, die worden bepaald op basis van een aantal factoren, waaronder de oorsprong van de negatieve impact, die in voorkomend geval wordt veroorzaakt door de onderneming zelf, een van haar dochterondernemingen of een zakenpartner, en het vermogen van de onderneming om invloed uit te oefenen op een dergelijke zakenpartner.

Als het niet mogelijk is om er een einde aan te maken, moeten de ondernemingen proberen om de omvang van deze negatieve gevolgen tot een minimum te beperken met behulp van de procedures die door de richtlijn zijn ontwikkeld. De richtlijn lijkt een brede kijk te hebben op alle geschikte middelen om deze gevolgen te verminderen en moedigt met name de dialoog tussen de verschillende belanghebbenden aan.

Als geen van de eerste twee manieren om negatieve gevolgen te elimineren succesvol is geweest, kunnen de ondernemingen contractuele garanties vragen van een indirecte zakenpartner en deze ondersteunen met passende controlemaatregelen.

Tot slot, als er geen uitweg is en er redelijkerwijs geen maatregelen kunnen worden genomen om de negatieve gevolgen te beëindigen of zoveel mogelijk te beperken, moet de onderneming de commerciële relaties die problematisch zijn in termen van naleving van de passende zorgvuldigheids- en duurzaamheidsdoelstellingen die door de nieuwe richtlijn worden bepleit, opschorten of beëindigen - tenzij de onderneming aan de toezichthoudende autoriteit kan rechtvaardigen waarom een dergelijke actie ernstigere gevolgen zou hebben dan de gevolgen die niet konden worden beëindigd.

3.5 Herstel van reële negatieve gevolgen

Als een negatieve impact daadwerkelijk is veroorzaakt door een onderneming, is het uiteraard de verantwoordelijkheid van die onderneming om de situatie te herstellen.

In dit verband betekent "*herstel*" het herstel, voor de betrokken personen en gemeenschappen en voor het milieu, van een situatie die gelijkwaardig is aan of zo dicht mogelijk ligt bij de situatie die geweest zou zijn indien de reële schadelijke impact zich niet had voorgedaan, evenredig met de betrokkenheid van de onderneming bij de negatieve impact, onder meer door financiële of niet-financiële compensatie van de onderneming aan de personen die door de reële negatieve impact zijn getroffen en, in voorkomend geval, terugbetaling van de door de overheid gemaakte kosten voor de noodzakelijke herstelmaatregelen.

Als de impact in kwestie wordt veroorzaakt door de zakenpartner van de onderneming, kan de onderneming ook vrijwillig compensatie bieden.

3.6 Zinvolle samenwerking tussen belanghebbenden

Om zinvolle passende zorgvuldigheid op het gebied van mensenrechten en milieu te betrachten, voorziet de richtlijn in de verplichting voor ondernemingen om *zinvolle samenwerking tussen de*

belanghebbenden te organiseren, om zo de implementatie van de maatregelen inzake passende zorgvuldigheid te waarborgen.

De belanghebbenden zijn met name: “*de werknemers van de onderneming, de werknemers van haar dochterondernemingen, vakbonden en werknemersvertegenwoordigers, consumenten en andere personen, groeperingen, gemeenschappen of entiteiten waarvan de rechten of belangen worden of kunnen worden beïnvloed door de producten, diensten en activiteiten van de onderneming, haar dochterondernemingen en haar zakenpartners, waaronder de werknemers van de zakenpartners van de onderneming en hun vakbonden en werknemersvertegenwoordigers, nationale mensenrechten- en milieu-instellingen, maatschappelijke organisaties met milieubescherming als een van hun doelstellingen, en de wettelijke vertegenwoordigers van deze personen, groeperingen, gemeenschappen of entiteiten.*”

Volgens de overweging specificceert de richtlijn met name dat wanneer zij raadplegingen uitvoeren, ondernemingen een beroep moeten kunnen doen op initiatieven van de sector voor zover die geschikt zijn om een doeltreffende samenwerking te ondersteunen, maar dat het gebruik van initiatieven van de sector of van meerdere belanghebbenden op zich niet volstaat om te voldoen aan de verplichting om werknemers en hun vertegenwoordigers te raadplegen.

Het valt nog te bezien hoe dit raadplegings- of uitwisselingsmechanisme, op het eerste gezicht zeer complex en waarvoor eigenlijk geen precedent bestaat, in de praktijk zal worden gestructureerd.

3.7 Kennisgevingsmechanisme en klachtenprocedure

Ondernemingen moeten ook een kennisgevingsmechanisme en klachtenprocedure instellen en handhaven om personen en organisaties de mogelijkheid te bieden om *rechtstreeks klachten* bij hen *in te dienen* in geval van *gerechtvaardigde bezorgdheid over feitelijke of potentiële negatieve effecten* op de mensenrechten en het milieu.

Het gaat om een eerlijke, voorspelbare en transparante procedure die toegankelijk is voor meerdere personen of entiteiten die menen gerechtvaardigde bezorgdheid te hebben over de negatieve effecten van het niet-naleven door een onderneming van haar verplichtingen inzake passende zorgvuldigheid.

Volgens het nationale recht kan de klacht of melding hetzij anoniem, hetzij vertrouwelijk worden gedaan, om te garanderen dat er geen represailles worden genomen.

In dit verband wordt verduidelijkt dat een dergelijk *klachtenprocedure* kan worden gecumuleerd met de *interne meldingsprocedure* die is ingesteld krachtens de klokkenluiderswet die EU-Richtlijn (2019/1937 van de Europese Unie omzet, onder twee cumulatieve voorwaarden:

- indien de inbreuk op het Unierecht of het nationale recht die onder het materiële toepassingsgebied van deze richtlijn valt, kan worden beschouwd als een negatief effect in de zin van de "CS3D"-richtlijn ;
- indien de melder een werknemer van een onderneming is die rechtstreeks door het negatieve effect wordt getroffen.

Het is daarom interessant om op te merken dat deze persoon dan beide procedures zou kunnen gebruiken.

3.8 Controle van doeltreffendheid van het beleid en de maatregelen inzake passende zorgvuldigheid

De richtlijn organiseert ook de evaluatie van *de uitvoering* en controle van de *toereikendheid* en *doeltreffendheid* van het vaststellen, voorkomen, beperking, beëindigen en verlichten van de eerdergenoemde negatieve effecten.

In dit verband moeten de lidstaten ervoor zorgen dat ondernemingen *periodieke evaluaties uitvoeren van hun eigen activiteiten en maatregelen*, zowel voor henzelf als voor eventuele dochterondernemingen en zakenpartners (indien deze verband houden met de activiteitenketen van de onderneming).

Indien van toepassing, dient het beleid van de onderneming met betrekking tot de passende zorgvuldigheid en de maatregelen die voortvloeien uit eventuele geïdentificeerde negatieve effecten te worden bijgewerkt, rekening houdend met *de resultaten* van dergelijke *opvolgingsmaatregelen*, maar ook met de informatie die door de belanghebbenden wordt verstrekt.

3.9 Publieke communicatie inzake passende zorgvuldigheid

Er wordt opnieuw nadruk gelegd op transparantie met deze nieuwe verplichting voor ondernemingen om een *jaarlijks rapport op hun website* te publiceren.

De inhoud van dit rapport is echter niet strikt gereguleerd, aangezien het in algemene termen moet rapporteren over de "*aangelegenheden die onder de richtlijn vallen*".

Als de onderneming al onderworpen is aan de informatievereisten inzake duurzaamheidsrapporting zoals vastgelegd door de richtlijn 2013/34/EU betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, is zij echter vrijgesteld van deze communicatieverplichting.

4 Groepsvoorzieningen

Het is belangrijk op te merken dat onder bepaalde voorwaarden een *moederonderneming die onder het toepassingsgebied van de richtlijn valt, de verplichtingen met betrekking tot het proces van passende zorgvuldigheid kan nakomen namens haar eigen dochterondernemingen* die eveneens onder het toepassingsgebied van de richtlijn vallen, uiteraard mits de daadwerkelijke naleving van deze verplichtingen.

Deze mogelijkheid, die in de richtlijn is verankerd, vereist niettemin dat aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, waarbij de nadruk ligt op communicatie, samenwerking en consistentie van de betrekkingen tussen de moederonderneming en de betrokken dochteronderneming. In sommige gevallen zal de dochteronderneming daarom zelf bepaalde maatregelen moeten nemen die in de richtlijn zijn vastgelegd in het kader van het proces van passende zorgvuldigheid.

5 Wat zijn de gevolgen voor de aannemers van deze grote ondernemingen?

Een kettingreactie die deel uitmaakt van een zelfcontrolerend mechanisme.

Hoewel de nieuwe richtlijn alleen van toepassing is op grote ondernemingen, zorgen de communautaire instanties er toch voor dat de toekomstige wetgevende bepalingen ook gevolgen hebben voor de *zakenpartners van deze grote ondernemingen* (over het algemeen zowel downstream als upstream), die op hun beurt moeten *aantonen dat hun commerciële activiteiten geen negatieve effecten hebben op het milieu of de mensenrechten*.

Dit is simpelweg een direct gevolg van de transparantie- en informatieverplichtingen die nu worden opgelegd aan de grote ondernemingen, die verantwoording zullen moeten afleggen over de duurzaamheid van hun toeleveringsketen.

Kleinere ondernemingen zullen dus indirect de gevolgen van de richtlijn ondervinden en zullen mogelijk gedwongen worden, om hun klanten te behouden, hun activiteiten aan te passen om de negatieve effecten op het milieu en de mensenrechten te verminderen.

Daarom, door de verwachtingen van grote ondernemingen op het gebied van duurzaamheid te verhogen, legt de richtlijn ook eisen op aan veel kleinere ondernemingen die, om bij te blijven, gedwongen zullen worden de nieuwe doelstellingen te respecteren.

Is mijn onderneming een zakenpartner in de zin van de richtlijn?

Opdat dat de *passende zorgvuldigheidsplicht een daadwerkelijk effect* heeft, moet deze betrekking hebben op de negatieve effecten op de mensenrechten en het milieu die gedurende de gehele activiteitketen van ondernemingen worden gegenereerd, en dus ook door hun dochterondernemingen en zakenpartners. Dit omvat met name de volgende aspecten:

- ontwerp ;
- winning ;
- inkopen en leveren van grondstoffen ;
- vervaardiging en productie ;
- distributie ;
- vervoer ;
- opslag magazijnbeheer ;
- dienstverlening, etc.

Het concept van de "activiteitenketens" omvat dus zowel de activiteiten van de zakenpartners *upstream* als *downstream* van een onderneming. Als u direct werkt voor een grote onderneming, in de zin van de richtlijn, in een van de bovengenoemde domeinen, is het zeer waarschijnlijk dat deze activiteiten vallen binnen het toepassingsgebied van de passende zorgvuldigheidsplicht van die onderneming.

Bovendien voorziet de richtlijn dat de Europese Commissie modelcontractbepalingen moet opstellen die de betrokken ondernemingen in staat zullen stellen hun passende zorgvuldigheids-plicht uit te voeren en die ongetwijfeld de voorwaarden en modaliteiten zullen definiëren.

Bedrijfsgeheimen van zakenpartners blijven gespaard.

Volgens de richtlijn mogen zakenpartners van doelondernemingen niet worden verplicht om informatie die een bedrijfsgeheim is (in de zin van richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad), aan die onderneming bekend te maken.

Ter herinnering, bedrijfsgeheimen komen overeen met informatie die aan al deze voorwaarden voldoet:

- de informatie is geheim in die zin dat zij, in haar geheel dan wel in de juiste samenstelling en ordening van haar bestanddelen, niet algemeen bekend is bij of gemakkelijk toegankelijk is voor personen binnen de kringen die zich gewoonlijk bezighouden met de desbetreffende soort informatie;
- de informatie bezit handelswaarde omdat zij geheim is,
- de informatie is door de persoon die rechtmatig daarover beschikt onderworpen aan redelijke maatregelen, gezien de omstandigheden, om deze geheim te houden;

Het is echter mogelijk dat dergelijke informatie openbaar moet worden gemaakt als onderdeel van de naleving door de onderneming van haar passende zorgvuldigheidsplicht: de identiteit van directe en indirecte zakenpartners, of essentiële informatie die nodig is om daadwerkelijke of potentiële negatieve effecten in kaart te brengen, indien dit noodzakelijk is en naar behoren wordt gerechtvaardigd door de naleving van de verplichtingen inzake passende zorgvuldigheid.

Dit alles doet geen afbreuk aan de rechten van zakenpartners om mechanismen in werking te stellen om hun bedrijfsgeheimen te beschermen, zoals gedefinieerd in richtlijn (EU) 2016/943.

6 Burgerlijke aansprakelijkheid van ondernemingen

In geval van niet-naleving door de onderneming van zijn verplichtingen inzake passende zorgvuldigheid, kan de onderneming aansprakelijk worden gesteld door een benadeelde derde. Een onderneming kan dus aansprakelijk worden gesteld voor schade aan een derde in geval van opzettelijke fout of nalatigheid met betrekking tot de naleving van de passende zorgvuldigheid.

In dit verband heeft een benadeelde rechtspersoon of natuurlijke persoon het recht om volledige schadevergoeding te eisen voor de geleden schade.

De aansprakelijkheid van de onderneming strekt zich echter niet uit tot schade veroorzaakt door haar zakenpartners. In dit verband blijven deze laatste zelf aansprakelijk krachtens de nationale wetgeving die rechtstreeks op hen van toepassing is.

Daarnaast, als een moederonderneming de mogelijkheid toepast om de verplichtingen inzake passende zorgvuldigheid voor haar dochterondernemingen te vervullen, blijven deze dochterondernemingen toch burgerlijk aansprakelijk op grond van de nieuwe CS3D-richtlijn.

7 Opgelegde sancties

Naast de mogelijke schadevergoeding die wordt geëist in het kader van de burgerlijke aansprakelijkheid van de betrokken onderneming, riskeert deze laatste ook sancties, met name geldboetes, in geval van schending van haar verplichtingen inzake passende zorgvuldigheid op het gebied van duurzaamheid.

De "CS3D"-richtlijn laat het aan de lidstaten over om het sanctieregime vast te stellen voor overtredingen van de nationale bepalingen die zijn aangenomen op grond van deze richtlijn. De lidstaten worden opgedragen om proportionele maar afschrikwekkende sancties in te voeren en uiteraard te zorgen voor een effectieve handhaving ervan.

Wat betreft geldboetes moeten deze gebaseerd zijn op de wereldwijde (geconsolideerde) netto-omzet van de in gebreke blijvende onderneming, met een plafond van minstens 5% van de omzet.

8 Conclusie

Als u direct of indirect samenwerkt met een grote onderneming die onder de nieuwe CS3D-richtlijn valt, is de kans groot dat u binnenkort verantwoording moet afleggen aan bepaalde medecontractanten op het gebied van duurzaamheid.

Het respect voor mensenrechten en het milieu door grote ondernemingen zal binnenkort het onderwerp zijn van een duidelijk en bindend wettelijk kader. In dit opzicht is de "CS3D"-richtlijn innovatief door een systeem van actieve controle van de milieu- en menselijke aspecten van de waardeketen in te voeren en door van ondernemingen te eisen dat zij de nodige zorgvuldigheid aan de dag leggen bij het identificeren van mogelijke negatieve gevolgen voor deze aspecten.

Brussel

Vorstlaan 25
1170 Brussel
T 02 761 46 00

Luik

Zenobe Gramme Bedrijvenpark
Eau plein 7
Bat. H - 2e verdieping
4020 Luik
T 04 229 80 11

Antwerpen

Stadslink
Posthofbrug 12
2600 Antwerpen
T 03 285 97 80

Gent

F. Lousbergkaai 103
bus 4-5
9000 Gent
T 09 261 50 00

Kortrijk

Ring Bedrijvenpark
Brugsesteenweg 255
8500 Kortrijk
T 056 26 08 60

Hasselt

Kuringersteenweg 172
3500 Hasselt
T 011 24 79 10

Partners with you.

Onze nieuwsbrieven zijn bedoeld om u algemene informatie te geven over actuele onderwerpen en bepaalde ontwikkelingen in de wetgeving of jurisprudentie. We doen er alles aan om ervoor te zorgen dat deze informatie betrouwbaar is. Onze nieuwsbrieven bevatten echter geen juridische analyses en wij kunnen op geen enkele wijze aansprakelijk worden gesteld. Aarzel niet om contact op te nemen met onze advocaten als u nog vragen heeft. Claeys & Engels SRL | boulevard du Souverain 25, 1170 Brussel, België | RPM Brussel 0473.547.070